Analize și opinii

Dan Diaconu: 1989 – ce-a fost înainte și unde s-a ajuns după?

Acum 51 minute 18 Vizualizari 5 Timp de citire

* Înainte de 1989 era un singur partid politic, PCR. Acum avem tot un singur partid politic, cu mai multe manifestări. FSN-ul emanau din PCR a format (sau a capturat) PSD, PNL, USR, UDMR. Au trecut 35 de ani și, iată, cu greu s-a produs o revoluție, permițându-se existența unei mici opoziții suveraniste.

* Înainte de 1989 mâncarea era ieftină, dar nu se găsea magazine. Românii erau indignați de faptul că, în ciuda acestui aspect deranjant, regimul începuse să „îmbunătățească” mezelurile cu soia. Acum, ceea ce se găsește prin magazine nu poate fi numită mâncare, iar mezelurile sunt TOATE „îmbunătățite” nu doar cu soia, ci și cu o grămadă de potențiatori de gust, coloranți sintetici, conservanți s.a.m.d. În plus, prețurile sunt atât de mari încât o mare parte a oamenilor nu-și permit nici măcar mizeriile chimice vândute pe post de mâncare.

* Înainte de 1989 se puseseră tot felul de restricții circulației: ba regula circulației mașinilor „cu soț/fără soț”, ba cartelarea benzinei s.a.m.d. Acum, prețurile la benzină sunt atât de mari încât există o mare masă de proprietari care-și țin mașina în parcare și se uită la ea exact ca pe vremea lui Ceaușescu. În plus, azi statul aproape obligă cetățenii să-și cumpere mașini electrice mult mai scumpe, dar cu o autonomie rahitică.

* Înainte de 1989 era frig în apartamente, iar apa caldă era un lux. Acum, în lumea păstorită de Nicușor Dan e la fel. Dar nu doar acolo deoarece prețurile la gaze și electricitate sunt atât de mari încât oamenii preferă să

pompelor de căldură s.am.d.

* Înainte de 1989 nu aveai libertatea de exprimare. Uneori erai ridicat de Securitate și dacă spuneai bancuri politice. Până de curând aveai libertatea cuvântului, dar nu te asculta nimeni. După „accidentul electoral de acum", Noua Miliție împreună cu Noua Securitate s-au apucat să intre peste oameni la fel ca pe vremurile celelalte. Motivul? Ai libertatea cuvântului, dar dacă spui ce nu convine, suporți consecințele.

* Înainte de 1989 exista nomenclatura compusă din oamenii Partidului și cei ai sistemului(milițieni, procurori, judecători, securiști s.a.m.d.). Acum există așa-zisa elită compusă din oamenii partidelor care se strecoară în Parlament, Guvern și Administrație, căreia i se adaugă cei ai sistemului (securiști, polițiști, procurori, judecători s.am.d.).

* Înainte de 1989, Ceaușescu era ales pe viață într-o făcătură de Congres al PCR unde activul de partid se strângea ca să aplaude în picioare din 10 în 10 secunde discursul „Geniului Carpaților". Când i s-a pus problema schimbării garniturii de conducere a țării, Ceaușescu a spus că nimeni „nu e copt" pentru asta. Acum, Plăvanul nu se mai lasă dus din cauză că nu se găsește un înlocuitor demn.

* Înainte de 1989 exista o singură televiziune de stat, cu două canale, unde se aduceau osanale conducătorului iubit și se dădeau lupte cu „capitaliștii nedrepți". Acum există mai multe televiziuni, toate de stat(pentru că sunt finanțate se stat!), care aduc osanale „conducătorilor iubiți" și luptă împotriva „rușilor nedrepți".

* Înainte de 1989 știam că pentru sistemul de putere din țară orice om e o furnică și dacă insiști „să faci gură", riști să fii strivit fără niciun regret. Acum e la fel.

Dacă stai și analizezi evidențele ai putea spune că nu s-a schimbat nimic. Doar că s-au schimbat extrem de multe:

Până în 1989 nu exista stresul locului de muncă. Acum asta îi obsedează pe mulți;

Până în 1989 cancerul era o boală oarecum rară, cu o incidență de maxim 5%. Acum cancerul e o prezență constantă, ajungând la o incidență de 25%!!!

Până în 1989 tratamentele în spital erau gratuite pentru toți. Acum plătești obligatoriu „asigurări de sănătate", dar dacă te îmbolnăvești și n-ai bani pentru spitale private din țară sau din afara țării, riști să fii omorât de un sistem disfuncțional, care nu dă doi bani pe om!

Înainte de 1989 România avea industrie, își producea singură cea mai mare parte a bunurilor de consum. Acum România nu mai are nimic, fiind doar un importator feroce de orice.

în 1989 nu aveam datorii externe, ba chiar aveam de primit vreo 4 miliarde de dolari. Acum suntem datori-vânduți fără să se vadă nimic.

înainte de 1989 românii aveau tot ce era în țara aceasta. Nimic nu era deținut de străini. Acum românii nu mai au nimic și, în plus, străinii au început să mute populații asiatice aici, chipurile pentru acoperirea lipsei de forță de muncă.

Sunt doar câteva aspecte, lista e infinit mai lungă. Mi-e groază când mă gândesc că au murit oameni la Revoluție. Oameni nevinovați, care au ieșit în stradă pentru o viață mai bună, pentru libertatea cuvântului, pentru schimbare. De 35 de ani sunt mame care oftează la fiecare aniversare a Revoluției, mame care-și plâng copiii și care-s cuprinse de disperare văzând cum pruncii li s-au jertfit degeaba. Ce s-a schimbat de-atunci? Nimic în bine!

România, trezește-te!

Autor: Dan Diaconu

Despre autor

editor